੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤੇ

ਖਾਲਸਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਲਾਹੌਰ

ਮੈ: ੮੨੬ ਨਾ: Weekly ਸਪਤਾਹਕ ਪਤ੍ਰ Paper ਸਾਕਾ ੨੧੯

THE KHALSA AKHBAR, LAHORE.

ਅੰ: ੪੧ No. 41 | ਮਘ ਦੀ ੨੮ ਸੰ: ੧੯੫੧ ਬਿ: ਫਰਵਰੀ ਦੀ ੮ ਸੰ: ੯੫ ਨੂੰ ਛਪਿਆ — Lahore, Friday the 8th February 1895. | ਜਿ: ੨ Vo. 2

ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ

ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪਾਠਕ ਇਸ ਦਾ ਮੋਖ ਭੇਜਕੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ।

ਮੇਲਾ ਬਸੰਤ ਦਾ ਹਕੀਕਤ ਰਾਇ ਦੀ ਸਮਾਧ ਪਰ ਲਗਾ ਭਾਈ ਗੁਪਾਲਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸੁਵਰਗ ਵਾਸੀ ਦੀ ਛਬੀਲ ਪਿਆਸਿਆਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾ ਰਹੀ ਸੀ॥

ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਚੀਫ ਸਕਤ੍ਰ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਬਸੰਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬੂੰਗਾ ਜਨਮਸਥਾਨ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦੀ ਸਾਲਗਿਰਹ ਪਰ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀਤਾ॥

ਇਸ ਬੁੰਗੇ ਦੀ ਨਉਂ ਬਸੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਰਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਕੇ ਸਭ ਤਯਾਰ ਹੋਇਆ॥

ਸਹੀਦ ਗੰਜ ਭਾਈ ਤਾਰੂਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਮਨੀਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਭਾਈ ਆਸਾਸਿੰਘ ਸੁਵਰਗ ਵਾਸੀ ਦੇ ਦੇਹ ਤਿਆਗ ਪਰ ਬਸੰਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਭੋਗ ਪਿਆ-ਜਿਸ ਵਿਚ ਧਰਮ ਸਾਲੀਆਂ ਗੁਰਦੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਹੰਗਮਾ ਨੂੰ ਕੂਜੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਅਰ ਗੈਬੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਰੁਪਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਏ।

ਭਾਈ ਮਈਆਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੁਪਤਨੀ ਦੇ ਸੁਵਰਗਬਾਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਅਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਾਲੀਆਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਤੇ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ॥

ਸੁਕਰਵਾਰ ਵੀਰਵਾਰ ਤਾਂ ਕੁਛ ਥੋੜੀ ੨ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਪਰੰਤੂ ਐਤਵਾਰ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਬਜੇ ਬਰਖਾ ਨੇ ਅਜੇਹੀ ਦਬ ਦਿਤੀ ਜੋ ਜਲ ਥਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਰ ਗੜਾ ਇਤਨਾ ਬਰਸਿਆ ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਚਿਟੀ ਕਰ ਦਿਤੀ॥

ਡਰਪੋਕਸਿੰਘ ਛਪਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਗਿਆ ਅਤੇ ਮੋਖ ਉਸ ਦਾ -)। ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਹੈ-ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕ ਛਪ ਜਾਏਗੀ॥

ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਮੁਲਕੀ ਲਾਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਸੇ ਦੇ ਸਮਯ ਪਰ ਜੋ ਪਿੰਸਨਰ ਸਪਾਹੀ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਰ ਉਨਾ ਦਾ ਫੋਟੋ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੋ ਉਨਾ ਨੂੰ ਇਕ ੨ ਤਸਵੀਰ ਯਾਦਗਾਰ ਲਈ ਭੇਜੀ ਜਾਏ॥

ਜੋ ਚੌਦਾਂ ਜੁਆਰੀਏ ਮਿਸਟਰ ਟਾਮਸਨ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੁਛ ਦਿਨ ਹੋਏ ਪਕੜੇ ਸਨ ਉਨਾ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਬਰੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨੌਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਇਆ॥

ਸੁਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਬਜਾਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗੁਮ ਹੋਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਜੋ ਕਿਧਰ ਗਈ ਤੇ ਕਯਾ ਹੋਈ॥

ਜਿਲਾ ਲਾਹੌਰਦੇ ਚੂੰਗ ਨਾਮੇ ਨਗਰਦੇ ਥਾਨੇ ਦਾ ਇਕ ਉਮਰ ਦੀਨ ਨਾਮੇ ਸਾਰਜੰਟ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੁਅਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕ ਗਰਭ ਵਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੇਡੂ ਵਿਚ ਲਤ ਮਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਗਰਭ ਪਾਤ ਹੋਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਖੂਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਹੈ॥

ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਲਾਟ ਸਾਹਿਬ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਬਟਾਲੇ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸਕੂਲ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਹਸਤ੍ਰਪਤਾਲ ਦੇਖਣਾ ਜਿਸ ਪਰ ਅਤਯੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਫੇਰ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਧਾਰੀ ਵਾਲ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਦੇਖਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਅਤਯੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ॥

ਤਿੰਨ ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭਾਟੀ ਦਰਵਜੇ ਚੋਰ ਪਏ ਪਹਲੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਪੌੜੀ ਲਾਈ ਉਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਗਦਾ ਸੀ ਉਥੋਂ ਨਸੇ ਤੇ ਹਕੀਮਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੱਟੀ ਤੋੜੀ ਉਸ

ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਪੇ ਘਿਓ ਦੇ ਕਢਕੇ ਟਿੱਬੀ ਵਾਲੀ ਪੁਲਸ ਦੀ ਚੌਕੀ ਦੇ ਪਾਸ ਵੇਚੇ ਪੁਲਸ ਦਾ ਕਿਹਾ ਸੋਹਣਾ ਪਹਰਾ ਹੈ ॥

ਗੁਡੀਆਂ ਉਡਾਉਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦਾ ਪੈਰ ਕਿਥੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਨਾ ਦਾ ਧਯਾਨ ਗੁਡੀਆਂ ਵਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਗੁਡੀਆਂ ਵੱਲ ਧਯਾਨ ਕਰਕੇ ਕੋਠੇ ਤੋਂ ਡਿਗ ਪਏ ਇੱਕ ਬਚ ਰਿਹਾ ਤੇ ਇੱਕ ਮਰ ਗਿਆ ॥

ਵੀਰਵਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੋਤੀ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਬੈਠਕ ਤੇ ਧਾੜ ਪਈ ੧੯ ਜਵਾਰੀਏ ਫੜੇ ਗਏ ਹਨ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਸ ਗਏ ॥

ਪਿਪਲ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਤ੍ਰੀਮਤ ਗਹਨੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲਈ ਵੇਖਦੀ ਸੀ ਇਕ ਚੀਲ ਨੇ ਝਪੱਟਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਲੈ ਗਈ ਪੁਲਸ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਢੂੰਡਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਚੀਲ ਸੁਟ ਨਾ ਗਈ ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੀਲ ਦੇ ਬਚੇ ਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਤਦ ਖੁਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦ ਓਹ ਅਪਨੇ ਬਚੇਆਂ ਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਓਨਾ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ਾਂਤਰੀ ਖਬਰਾਂ

ਮਹਦਪੁਰ ਸ਼ਾਦੌਰ ਦੀ ਛਾਉਨੀ ਮਾਕੂਫ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਨਿਆਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਪਰ ਦੀ ਛਾਉਨੀ ਭੀ ਤੋੜ ਦੇਨੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ॥

ਰੁਤਲਾਮ ਉਜੈਨ ਰੇਲਵੇ ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਬਨਾਈ ਜਾਏਗੀ ਜਿਸ ਪਰ ਖਰਚ ਦਾ ਤਖਮੀਨਾ ਸਾਢੇ ਛਤਾਲੀ ਲਖ ਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ॥

ਮਮਾਲਕ ਮਗਰਬੀ ਸ਼ਮਾਲੀ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਦੀ ਆਲਾ ਅਫਸਰੀ ਦਾ ਇਮਤਹਾਨ ਜੂਨ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਲਾਟ ਸਾਹਿਬ ਕਲਕੱਤੇ ਤੋ ਮਦਨਾਪੁਰ ਦੇ ਦੌਰੇ ਪਰ ਗਏ ॥

ਬਰਮਾ ਬਟਾਲੀਅਨ ਤੀਸਰੀ ਦੇ ਚਾਲੀ ਸਪਾਹੀ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਦੇਖੀਏ ਕਯਾ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇ ॥

ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਗਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨਮੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਾਸਤੇ ਬੰਬਈ ਨੂੰ ਗਏ ਹਨ ॥

ਸਯਾਮ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਕ ਕੌਂਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪਨੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਤਰਾਂ ਚਲਾਏਗੀ ॥

ਚੀਫੂ ਤੋ ਖਬਰ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪਾਨੀ ਫੌਜ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਪਿਛੇ ਦੇਖੂਲੀ ਨਾਮੇ ਜਗਾਂ ਪਰ ਅਪਨਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮਯ ਜਾਪਾਨੀ ਫੌਜ ਨੇ ਹਕਜ਼ੇ ਹੋਕੇ ਸਾਮਨਾ ਕੀਤਾ ਚੀਨੀ ਫੌਜ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਸ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋ ਹਜਾਰ ਚੀਨੀ ਆਦਮੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ॥

ਜ਼ਿਲਾ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਦੇ ਐਲਖ ਨਾਮੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਰੰਡੀ ਬੁਢੀ ਮਾਈ ਦੇ ਘਰ ਚੋਰ ਪਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਓਹ ਰੁਪੈਯਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਪਨੇ ਛੋਟੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਬਿਵਾਹ ਵਾਸਤੇ ਰਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਮਾਈ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਪੁਲਸ ਨੇ ਤਹਕੀਕਾਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸਤੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਪਕੜੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮਾਲ ਭੀ ਸਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ॥

ਗੁਜਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਨੇ ਅਪਨੇ ਤਿੰਨ ਭਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਤੇ ੨ ਗੁੜ ਵਿਚ ਜ਼ਹਰ ਪਾਕੇ ਖੁਲਾ ਦਿਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਦੋ ਤਾ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਮਰ ਗਏ ਅਰ ਇਕ ਨੂੰ ਉਲਟੀ ਆਇ ਗਈ ਪਰ ਕੁਝ ਸਮਾ ਪਾਕੇ ਤੀਜਾ ਭੀ ਮਰ ਗਿਆ ਅਰ ਇਕ ਕੁਤੇ ਨੇ ਭੀ ਓਹ ਗੁੜ ਖਾਧਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਮਰ ਗਿਆ ॥

ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਜਿਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਦਯਾਰਥੀ ਜੋ ਇਕ ਨਗਰ ਤੇ ਰੋਜ ਪੜਕੇ ਸੰਧਯਾ ਨੂੰ ਘਰ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸੋ ਇਕ ਦਿਨ ਜਾਇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਦ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਝਾਗ ਆਈ ਜੋ ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁੰਨ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ॥

ਖਾਲਸਾ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਚ ਟਟਾਰੀ ਦੀ ਪਹਲੀ ਤੋਂ ਨੌਮੀਂ ਜਮਾਤ ਖੁਲ ਗਈ ਹੈ ॥

ਅਮੀਰ ਕਾਬਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪਸ਼ਮੀਨਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੰਗਵਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਲਾਇਤ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਖਿਲਤ ਦੇਨਗੇ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਵਿਚ ਰੇਲ ਗਡੀ ਪਰ ਡਾਕਾ ਮਾਰਨ ਦੇ ਜੁਲਮ ਪਰ ਪੰਜ ਆਦਮੀ ਪਕੜੇ ਗਏ ਹਨ ਦੇਖੀਏ ਉਨਾ ਨੂੰ ਕਯਾ ਸਜ਼ਾਇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ॥

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਨੇ ਸਤਾਈ ਜੂਆ ਖੇਲਨ ਵਾਲੀ ਜਗਾ ਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਬਵੰਜਾ ਜੁਆਰੀਏ ਪਕੜੇ ਸੇ ॥

ਬੁਧ ਮਜਹਬ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮਾਂਡਲੇ ਨਾਮੇ ਸ਼ਹਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੂਚ ਕਰ ਗਿਆ ਇਸ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਤੋ ਪੀੜਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਤੇ ਕਦੇ ਭੀ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ॥

ਇਹ ਮਹਾਤਮਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੜਾਈ ਨੂੰ ਅੱਛਾ ਨਹੀਂ ਜਾਨਦਾ ਸੀ ਜਦ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਦਰਸੇ ਖੁਲਨੇ ਲਗੇ ਸੇ ਤਦ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ॥

ਪਸ਼ਾਵਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕਾਲਜ ਬਨਾਉਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ॥

ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ

ਮਾਘ ਦੀ ੨੯ ਸੰ: ੪੨੬ ਨਾ:

ਸਾਡੇ ਦੇਸੀ ਧਰਮਾਤਮਾਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ

ਇਸ ਦੇਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਹਾਤਮਾ ਜਿਨਾ ਦੇ ਰਚੇ ਹੋਏ ਪੁਸਤਕ ਅਜ ਤਕ ਪੂਜਨੀਯ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਅਜ ਕਲ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮਾਤ੍ਰ ਕਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਓਨਾ ਨੇ ਧਰਮ ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਲਖਨ ਉਨਾ ਨੇ ਸਤ, ਚਿਤ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸੁਧ ਨਿਤ ਮੁਕਤ ਅਤਯੰਤ ਸੂਖਮ, ਅਜਰ, ਅਤੇ ਅਮਰ, ਭੀ ਦਸਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਪਰ ਗੀਤਾ ਦੀ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀ ਭੀ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਕਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਰ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਦਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਿਗੜਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਪੌਣ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀ ਦੇ ਪੜਨੇ ਤੋਂ ਇਹ ਬਾਤ ਸਿਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਭੀ ਜੋ ਇਕ ਅਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਸਤੂ ਹੈ ਸੋ ਉਸੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰਖਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪੰਚ ਭੂਤਕ ਹਡ ਮਾਸ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਇਹ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਂ ਅਪਵਿਤ੍ਰ, ਮਲੀਨ ਪਰ- ਣਾਮੀ ਸਥੂਲ ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਾਨ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਟ ਵਿਕਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਸਦਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਤੀ ਮਲੀਨ ਹੈ ਅਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਭੀ ਸ਼ੁਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਨਾ ਇਹ ਉਹ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਧ ਸਮਝੀ ਜਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਆਖਿਆ ਜਾਏ ਕਿ ਗੰਗਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਜੋ ਪੁਰਖ ਗੰਗਾ ਪਰ ਜਾਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਆਵੇ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਥੁੱਕ, ਸੀਂਢ, ਬਿਸ਼ਟਾ, ਆਦਿਕ ਜੋ ਅਤਯੰਤ ਭਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਘਿਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀਆ ਵਸਤੂਆ ਹਨ ਕਦੇ ਨਾ ਆਉਨ ਯਾ ਗੰਗਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆ ਇਨਾ ਵਸਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਆ ਨਾ ਸਮਝੇ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀਦਾ॥

ਇਸ ਤੋਂ ਭੀ ਦੇਖ ਸਕੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਾ ,ਕੇਵਲ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧ ਰਖਦੀ ਹੈ ਪ। ਵਡੇ ਸ਼ੋਕ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਭਾਈਆ ਨੇ ਇਸ ਧਰਮ ਨੂੰ ਆ- ਤਮਾ ਵਿਚੋਂ ਕਢਕੇ ਮੂੰਗੀ ਦੀ ਦਾਲ ਵਿਚ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦਾ ਜੁ- ਆਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਅਰ ਘੜੇ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਡੇਢ ਪਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਧਰਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਚੌਂਕੇ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਨ ਵਾਲੀ ਜਗਾ ਨੂੰ ਬਨਾ ਛਡਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਨੇ ਚੌਕੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਮੂੰਗੀ ਦੀ ਦਾਲ ਨਾਲ ਦੋ ਪਰਸਾਦੇ ਛਕਕੇ ਇਕ ਗਲਾਸ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੀਕੇ ਢਿਡ ਪਰ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਓਹੋ ਧਰਮਾ ਤਮਾ ਅਰ ਧਰਮ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਪਰੰਤੂ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਫ ਰਕ ਕੀਤਾ ਤਦ ਓਹੋ ਅਧਰਮੀ ਹੋ ਗਿਆ॥

ਦੂਸਰਾ ਸਾਡੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਾਢੇ ਤਿਨ ਹਥ ਦੀ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਨਿਤ ਜਲ ਨਾਲ ਧੋਣਾ ਹੀ ਧਰਮ ਦਾ ਮੁੱਢ ਸਮਝ ਛਡਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਅਪਨੇ ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਧੋ ਲੀਤਾ ਸੋ ਤਾ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਅਪਨਾ ਅਵਲ ਨੰਬ੍ਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਆਲਸ ਕੀਤਾ ਸੋਈ ਮਲੇਛ ਯਾ ਅਧ ਰਮ ਧਣੇ ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ॥

ਸਾਡੇ ਪਯਾਰੇ ਪਾਠਕ ਇਸ ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਚਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਚਾ ਧਰਮਾਤਮਾਂ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਰ ਧਰਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੈ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼

ਸਾਡੇ ਦੇਸੀ ਭਾਈ ਜਦ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਦੇ ਹਨ ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਰਾਸ ਲਿਆਉਨ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸ ਨ ਕਿਸੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਦੇ ਹਨ ਜੈਸਾ ਕਿ ਅਕਸਰ ਪੁਰਖਾ ਨੂੰ ਦੇਖਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਗਨੇਸ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਯਥਾ (ਧਰ ਜੀਉੜੇ ਏਕ ਟੇਕ ਲਾਹਿ ਵਿਡਾ ਣੀਆਸ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਿਆਈਐ ਕਾ ਰਜ ਆ ਵੈਰਾਸ) ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਲੋਕ ਦ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਓਟ ਤਕਾਉ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਰਾਧਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਆਇ ਜਾਉਨਗੇ॥

ਕਿਆ ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਮੰਨਨੇ ਵਾਲੇ ਮਹਾਤਮਾਂ ਭੀ ਅਪਨੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸਿਧੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਓਟ ਲੈਨਗੇ॥

ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਧਰਮ ਜੁੱਧ

ਦੈਂਯਾ—ਦਿਨਾ ਜਦੋ ਜਲਾਦਾ ਨੇ ਇਹ ਸੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੰਗੀ। ਆਏ ਫੜਕੇ ਹਥਾ ਅੰਦਰ ਤੇਗ ਫਲਾ ਦੀ ਨੰਗੀ॥ ਫੇਰ ਨਸੇਲੇ ਅਤੇ ਬਰਛੀਆਂ ਸਾਂਗਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕਾਉਨਾ। ਇਕ ਨਿਸਾਨੇ ਉਪਰ ਸਾਰੇ ਤਕ ਤਕ ਤੀਰ ਚਲ ਉਨ॥ ੧॥ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਬਕਨ ਮੁਖ ਅੰਦਰ ਤਰਸ ਨ ਮਨ ਵਿਚ ਕਰਦੇ। ਬਾਲ ਉਮਰ ਖਿਚ ਏਸੇਂ ਦੇ ਉਹ ਖੂਨੋਂ ਮੂਲ ਨ ਡਰਦੇ॥ ਕਈ ਪਹਾੜੀ ਹੱਥਿ ਅਗਾੜੀ ਮਾਰਨ ਤੇਜ ਕਟਾਰੀ। ਕਿਤੇ ਰੁਹੇ ਲੈ ਲੈਕੇ ਸੇਲੇ ਮਾਰਨ ਦੇ ਕਿਲਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਪਰ ਇਹ ਮਨ ਵਿਚ ਮੂਲ ਨ ਡਰਦਾ ਕਰਦਾ ਜੁੱਧ ਹਠੀਲਾ। ਦੇਖ ਭਯਾਨਕ ਫੌਜ ਜਰਾ ਮੁਖ ਹੋਇਆ ਨਾ ਉਸ

ਧੀਲਾ ॥ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਢਾਲ ਨਾਲ ਓਹ ਸਾਰੇ ਵਾਰ ਬਚਾਏ । ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤੇਗ ਫੜ ਬਾਂਕੀ ਹੋਇ ਨਪਲਕ ਚਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤ ਵਲ ਪੈਂਦਾ ਰੋਹ ਭਰਿਆ ਇਹ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਭੁਵ ਕਾਰੇ । ਸਨ ਮੁਖ ਕੋਇ ਨ ਖੜਦਾ ਸੂਰਾ ਜਾਂਦੇ ਪੀਠ ਤੁਵ ਕੇ ॥ ਕਈਆ ਦੇ ਫੜ ਆ ਧੂਲਾਹੇ ਤੜਫਨ ਪਏ ਵਿਚਾਰੇ । ਆਖਨ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦੇ ਹਥੋਂ ਗਏ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕਿਤਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਧਰ ਪਰ ਮਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਹਥ ਕਟਾਏ । ਨਸ ਗਏ ਉਹ ਰਣ ਭੂਮੀ ਮੈਂ ਫੇਰਨ ਮੁੜਕੇ ਆਏ ॥ ਕਿਤਨਿਆਂ ਦੇ ਜਿਨ ਨਾਲ ਤੇਗ ਦੇ ਪਾੜ ਪੇਟ ਸਨ ਸਿੱਟੇ । ਕਿਤਨੇ ਗਿਰੇ ਧਰਾ ਪਰ ਤੜਫਨਪੈਰ ਕਟੇ ਸਣ ਗਿਟੇ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਰਹੇ ਰਣ ਸੂਰਾ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਮੇਂ ਪੂਰਾ । ਜਿਤ ਵਲ ਪੈਂਦਾ ਰੋਹਿ ਧਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾਚੂਰਾ ਚੂਰਾ॥ਵੇਖਪਠਾਨ ਹਰਾਨ ਹੋਇ ਮੁਖ ਆਖਨ ਕਹਰ ਖੁਦਾਈ । ਏਸ ਬਾਲ ਸਹਜ਼ਾਦੇ ਨੇ ਹੈ ਕੇਹੀ ਧੂਮ ਮਚਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਛੋਟਾ ਹੀ ਹੈ ਇਹ ਐਸਾ ਜਦ ਵਡਾ ਹੋ ਜਾਊ । ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੈਨਾ ਇਕ ਇਕਲਾ ਖਾਊ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਦਾ ਅਕਸਰ ਹੈ ਇਹ ਪੁਤ ਰੰਗੀਲਾ । ਅਜੀ ਤਸਿੰਘ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਹੈ ਇਹ ਛੈਲ ਛਬੀਲਾ ॥ ੭ ॥ ਦੇਖੇ ਹਥ ਕਹਰ ਦੇ ਜਦ ਹੀ ਭੀਮਚੰਦ ਕਹਲੂਰੀ । ਜਾਇ ਖੜਾ ਤਦ ਸੂਬੇ ਦੇ ਢਿਗ ਉਤਰ ਗਈ ਮਗਰੂਰੀ ॥ਕਹੀ ਖਾਂਨ ਜੀ ਖਾਂਨ ਖਪਾਏ ਇਨ ਬਾਲਕ ਨੇ ਫੜਕੇ, ਜਿਸ ਪਰ ਮਾਰੇ ਤੇਗ ਕਹਰ ਦੀ ਵਾਂਗ ਕਬੂਤਰ ਫੜਕੇ ॥ ੮ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹੁਣ ਲਲਕਾਰੋ ਦਲ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਆਪ ਦਲੇਰੀ । ਮੈਂ ਭੀ ਅਗੇ ਕਰਸਾ ਦੇਖੋਂ ਫੌਜ ਜਿਤੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ॥ ਰਲ ਮਿਲ ਇਸ ਦੀ ਜਾਨ ਮੁਕਾਓ ਸਾਂਗਾਂ ਨਾਲ ਰਿੱਵੋਵੇਰ ਮਾਰਕੇ ਬਾਪ ਏਸਦੀ ਨੀਂਦ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੇ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨਦੇ ਸਾਰ ਖਾਨਨੇ ਆਖੀ ਮਰੋ ਪਠਾਨੋ ਪਾਜੀ । ਕਿਥੋਂ ਤੀਕ ਬਚਾਵੇ ਜਾਨਾਂ ਮਰੋ ਹੋਇ ਕਰ ਗਾਜ਼ੀ । ਸੁਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਕਹਰ ਦਾ ਸਾਰੇ ਵਾਂਗ ਘਟਾ ਦੇ ਉਮਡੇ । ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓ ਪਾਕੇ ਘੇਰਾ ਬਦਲ ਵਾਂਗਰ ਝੁਮਡੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭਨਾ ਇਕੋ ਵੇਰ ਚਲਾਏਸਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਦਲੇਰੀ । ਵਿਚ ਇਕਲਾ ਚਾਇ ਪਰੋਤਾ ਸਭਨਾ ਪਾਕੇ ਘੇਰੀ ॥ ਕਿਨੇ ਤੇਗ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨੂੰ ਭੁਜ ਤੋਂ ਕਟ ਵਗਾਇਆ । ਕਿਨੇ ਸਾਂਗ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀਰ ਦਾ ਬਾਜੂ ਤੋੜ ਗਿਰਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਰ ਕਟਾਰੀ ਕਿਨੇ ਪੇਟ ਮੇਂ ਚਾੜੀ ਬਖਤੁਸਾਰੀ । ਬਰਛੀ ਮਾਰ ਕਿਨੇ ਚਾ ਕੱਢੀ ਤਨ ਤੇ ਚਾਇਦੁਸਾਰੀ । ਕਿਨੇ ਤੇਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਸ ਨੂੰ ਚਾਇ ਉਤਾਰਿਆ ਪਲ ਮੈਂ । ਲੋਹੂ ਧਾਰ ਪੁਹਾਰੇ ਵਾਂਗੂੰ ਵਗਨ ਲਗੀ ਗਲ ਮੇਂ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਕੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੀ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ । ਘੁੰਮ ਘੁੰਮ ਕੇ ਧਰਤੀ ਪਰ ਫਿਰ ਬਿਸਤਰ ਸੀ ਕਰ ਲੀਤਾ ॥ ਸੁਤਾ ਨੀਂਦ ਸੁਖਾਲੀ ਲੇਕੇ ਫੇਰ ਨ ਕਰਵਟ ਫੇਰੀ । ਜਗ ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਛਡ ਗਿਆਂ ਜੋ ਅਪਨੀ ਸਦਾ ਦਲੇਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਚੰਦਰ ਜੈਸਾ ਮੁਖੜਾ ਉਸਦਾ ਧਰਤੀ ਪਰ ਸੀ ਰੁਲਦਾ । ਮਾਨੋਂ ਪਿਆ ਗੁਵਾਹੀਦਿੰਦਾ ਧਰਮ ਪਾਲਨਾ ਕੁਲ ਦਾ ॥ ਸੋਢਵੰਸ ਅਰ ਤੇਸ ਛਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਜਗ ਮਾਹੀ । ਅੰਗ ਅੰਗ ਕਟਵਾਕੇ ਅਪਨੇ ਹਾਇ ਕਹੀ ਮੁਖ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੪ ॥ ਧਰਤੀ ਕੰਬ ਗਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੀੜਨ ਜਾਂਦੀ ਝੱਲੀ । ਹੌਕੇ ਧੂੜ ਉਠੀ ਮਨ ਰੌਕੇ ਵਲ ਅਕਾਸੇ ਚੱਲੀ । ਹਾਇ ਹਾਇ ਸਭ ਦੇਖਨ ਵਾਲੇ ਰੋ ਰੋ ਚਾਇ ਪੁਕਾਰੇ । ਵਾਹ ਵਾਹ ਤਦ ਕਹੀ ਬਾਪ ਨੇ ਜਦ ਸੁਤ ਸੁਰਗ ਸਧਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥

ਸਰਾਬੀ ਦੇ ਹਾਲ ਦਾ ਅੰਤ

ਚੌਪਈ—ਜੇ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸੇ. ਆਖਾਂ । ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਨ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਲਾਖਾ । ਪਰਖਲਵਾੜ ਵਿਚੋਂ ਮੁੱਠੀ ।ਮੈਂ ਦਸੀ ਕੁਝ ਸਿਧੀ ਪੁੱਠੀ ॥ ਪਰ ਓੜਕ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਬੱਸ । ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਅ ਸਾਡੇ ਵੱਸ । ਸਭ ਭਾਈਆ ਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਮਰਜੀ । ਮੈਂਨਾ ਦਿਆਂ ਕਿਸ ਪਰ ਅਰਜੀ । ਪੀਣਾ ਨਾ ਪੀਣਾ ਹੈ ਜੋਈ । ਸਭ ਦੇ ਅਪਨੇ ਵਸ ਹੈ ਸੋਈ । ਅਰ ਉਸਦਾ ਜੋ ਵਲ ਹੈ ਮੀਤਾ । ਸੋ ਭੀ ਸਭ ਹੀ ਨੇ ਸੁਨ ਲੀਤਾ । ਕਿਤਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀ ਕਰ ਮੂਏ । ਕਿਤਨੇ ਗਿਰੇ ਰੋਗ ਦੇ ਕੂਏ । ਕਿਤਨੇ ਥਰ ਥਰ ਕੰਬਨ ਲੱਗੇ । ਕਿਤਨਿਆ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀਤੇ ਵੱਗੇ । ਕਿਤਨਿਆ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ ਨ ਹੋਏ । ਅੰਤਰ ਹੋਕੇ ਜਗਤੋਂ ਮੋਏ । ਕਿਤਨੇ ਧਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਭਾਈ । ਨਿਰਧਨ ਹੋਕੇ ਕਰਨ ਗਦਾਈ । ਕਿਤਨੇ ਰੁਲਦੇ ਵਿਚ ਬਜਾਰਾਂ । ਛਿਤਰ ਖਾਂਦੇ ਕਈ ਹਜਾਰਾਂ । ਕਿਤਨੇ ਫਿਰਦੇ ਵਾਂਗ ਸੁਦਾਈ । ਕਿਤਨਿਆ ਪਤ ਪਰਤੀਤ ਗਵਾਈ । ਅਖਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤਨੇ ਰਹ ਗਏ । ਸੂਰਦਾਸ ਹਾਜ਼ਰ ਤੇ ਭਏ । ਕਿਤਨੇ ਬਿਤ ਹਾਰੀ ਨਰ ਹੋਕੇ । ਫਿਟਕੇ ਭਲਿਆ ਵਿਚ ਖਲੋਕੇ । ਕਿਤਨੇ ਆਕਸਾਰਤੋਂ ਗਏ । ਕਿਤਨੇਂ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਪਏ । ਕਿਤਨੇ ਮਰੇ ਪੀਣ ਦੇ ਮਾਰ । ਕਿਤਨੇਂ ਹੋਏ ਜਗਤ ਖੁਆਰ ਕਿਤਨੇ ਕੋਠੇ ਉਤੋਂ ਗਿਰੇ । ਗਏ ਸਾਸ ਜਿਨ ਫੇਰਨ ਫਿਰੇ । ਕਿਤਨਸਾ ਨੇ ਅਪਨੀ ਜੋ ਨਾਰੀ । ਇਸ ਪਾਪਨ ਨੂੰ ਪੀਕੇ ਮਾਰੀ । ਕਿਤਿਨਸਾ ਮਾਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਭੋਤੇ । ਜੜ ਕੇ ਬੀਜੇ ਅ ਕਬਤ ਕੰਡੇ । ਕਿਤਨੇ ਘਰ ਬਾਰੋਂ ਹੀ ਗਏ । ਬਸਦੇ ਹੋਏ ਉਜੜਤ ਭਏ । ਕਿਤਨੇ ਧਰਮ ਖੋਇ ਕਰ ਰੋਏ । ਕਿਤਨੇ ਕੈਦ ਵਿਚ ਹੀ ਸੋਏ । ਏਸ ਸਰਾਬ ਕਰੇ ਜੋ ਕਾਰੇ । ਕਿਥੇ ਤੀਕਰ ਕਹਾਂ ਪਿਆਰੇ । ਸਭ ਐਬਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਰਦਾਰ । ਵਡੇ ਮਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੱਕਾਰ । ਜਿਥੇ ਇਸ ਨੇ ਪੈਰ ਟਕਾਇਆ । ਸਭੋ ਕੁਝ ਓਥੇ ਹੀ ਆਇਆ । ਜਿਥੇ ਇਸਦੀ ਪੈਰਾਈ ਹੱਟੀ । ਭਲ ਆਈ ਤਦ ਓਥੋਂ ਪਟੀ । ਚੋਰੀ ਠਗੀ ਤੇ ਬਦਮਾਸੀ । ਸਭਨਾ ਦੀ ਏਹੋ ਹੈ ਮਾਸੀ । ਰੰਡੀਬਾਜ਼ੀ ਕੰਮ ਸਤਾਨੀ । ਉਸੀ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਪੱਕੀ

ਨਾਹੀਂ। ਅਰ ਜੋ ਲੋਗ ਖੇਲਦੇ ਜੂਆ। ਠੀਕ ਉਨਾ ਦੀ ਲਗੋ ਭੂਆ। ਚੋਰ ਕਰਨ ਜੋ ਕੰਮ ਨਕੰਮਾ। ਏਹ ਉਨਾ ਦੀ ਵਡੀ ਅੰਮਾ। ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਜੋ ਅਖੀਂ ਆਈ। ਉਸ ਦੀ ਭੀ ਇਹ ਲਗੇ ਤਾਈ। ਕਿਥੋਂ ਤੀਕਰ ਹੋਰ ਬਤਾਵਾਂ। ਇਸ ਪਾਪਨ ਦੇ ਹਾਲ ਸੁਨਾਵਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਤਨੀ ਕਰਾਂ ਪੁਕਾਰਾ। ਇਸਤੇ ਬਚ ਕੇ ਰਹਨਾ ਯਾਰਾ। ਜੇ ਨਾ ਬਚੌ ਕਰੋਗੇ ਹਾਸੀ। ਤਾਂ ਦੁਖਾ ਦੀ ਪਰਹੋਂ ਫਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੇ ਅਗੇ ਕੀ ਆਖਾ। ਸਰਬ ਪਾਪ ਹਨ ਇਸ ਦੀ ਸਾਖਾਂ। ਜਿਤਨੇ ਬੋਤਲ ਵਿਚ ਸੁਹਾਵੇ। ਉਤਨੇ ਪੀਤੇ ਖੂਬ ਵਧਾਵੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਹਥ ਏਸ ਨੂੰ ਜੋੜੋ। ਅਪਨਾ ਤਿਣਕਾ ਇਸਤੇ ਤੋੜੋ। ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵਡੇ ਦੁਹਾਈ। ਇਸ ਪਾਪਨ ਪਰ ਲਾਨਤ ਪਾਈ॥

—

ਅਰਜਨਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਾਕੀ

ਜਪੌੜਾਸਿੰਘ—ਏ: ਲੇ ਲਾਲਾ ਜੀ ਅਜ ਹੀ ਜਾਵਾ ਦਾਦੇ ਕੋਲ। ਹੈ ਤਾਂ ਖੂਬ ਸੁਨਾਈਆਂ ਮੈ ਤਾਂ ਥਾ ਅਨ ਭੋਲਾ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ—ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿ ਅਗੇ ਗਿਆ। ਓਥੇ ਪੁਤਰਦਾ ਪੁਪਤ ਆਇਆ। ਜਾਂਪੌੜਾ ਨੂੰ ਹਾਕ ਬੁਲਾਈ। ਏਧਰ ਤਕੋ ਜੀ ਸਮਝਾਈ। ਬਾਰੀ ਵਿਚੋ ਜਦ ਉਨ ਦੇਖਾ। ਸਮਝ ਗਏ ਉਹ ਸਾਰਾ ਲੇਖਾ। ਕਹੀ ਆਊ ਉਪਰ ਹੋ ਭਾਈ। ਗਲੀ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਛਿੜ ਮਚਾਈ। ਸੁਣ ਦੇ ਸਾਰ ਗਿਆ ਉਸ ਪਾਸ। ਭੇਟ ਕਰੀ ਤਦ ਜਾ ਅਰਦਾਸ। ਜਿਸ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦਈ ਅਸੀਸ। ਮਿਲੀ ਜਦੋ ਬੈਠਨ ਦੀ ਫੀਸ। ਫਿਰ ਪੁਛਿਆ ਕਰਾ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ। ਕਿਨ ਦਸਿਆ ਹੈ ਧਾਮ ਹਮਾਰਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਨਕੇ ਉਸਨੇ ਭਾਖੀ। ਸਭ ਜਗ ਗਾਵੇਂ ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ। ਪਰ ਇਕ ਲਾਲੇ ਨੇ ਮੁਝ ਤਾਈ। ਕਹੀ ਬਡਾਈ ਬਹੁਤ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਭੂਤ ਚੁੜੇਲਾਂ ਕਿਸਾ। ਖੋਲ ਸੁਨਾਇਆ ਮਿੱਸਾ ਪਿਸਾ। ਮੇਰਾ ਨਾਊ ਜਪੌੜਾ ਹਰੀ। ਦਾਸ ਆਪਦਾ ਹਾਂ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ। ਦਰਸਨ ਕਰ ਮੈਂ ਭਇਆ ਅਨੰਦ। ਜਾਗੇ ਆਜ ਭਾਗ ਜੋ ਮੰਦ। ਇਤਨੀ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ ਬਾਤ। ਕਹੋ ਕਾਮ ਕਜ ਮੇਰੇ ਭਰਾਤ। ਜਿਸ ਪਰ ਬੋਲਤਾ ਸਿੰਘ ਜਪੌੜਾ। ਸਾਰਾ ਕਿਸਾ ਲੰਬਾ ਚੌੜਾ। ਪਹਾ ਆਇ ਦਰਨਾ ਪਰ ਐਸੇ। ਸਈਂ ਦਾ ਕਰੇ ਨਮਾਜੀ ਜੈਸੇ। ਹੇ ਪਰ ਮੇਸਰ ਰੂਪ ਗੁਸਾਈ। ਸਾਡਾ ਮਰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਜਾਈ। ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਦੇਖਨੇ ਲਗੇ। ਪਰ ਹਡਾਂ ਦੇ ਲਖਹੁਨ ਢਗੇ। ਦਿਨ ਦਿਨ ਘਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਭਾਈ। ਕੈਸੀ ਬਿਮਾਰੀ ਗੁੱਝੀ ਆਈ। ਬਾਹਰ ਤੋ ਕੁਝ ਨਜਰ ਨ ਆਵੇਗਾ। ਅੰਦਰ ਰੋਗ ਤਨ ਨੂੰ ਖਾਵੇ। ਕਈ ਡਾਕਟਰ ਵੈਦ ਹਕੀਮ। ਕਹਦੇ ਦਾਰੂ ਹਰੇ ਮੁਕੀਮ। ਖਰਚ ਸੈਂਕੜੇ ਕਰੇ ਰੁਪਈਏ। ਜਨੇ ਕਨੇ ਨੂੰ ਫੀਸ ਦਈਏ। ਪਰ ਨਾ ਰੰਚਕ ਭਇਆ ਸਹਾਰਾ। ਸਗੋ ਫਿਰਦਾ ਗਿਆ ਬਿਚਾਰਾ। ਪਰ ਧਰਮੇਸਰ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਮਿਲੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਾਰ। ਜਿਸਤੇ ਤੇਰੇ ਦਰ ਪਰ ਆਏ। ਜੋ ਤੂ ਖੇਰ ਠੀਕਰੇ ਪਾਏ॥ ੨॥

—

ਪਤ੍ਰ ਸਰਦਾਰ ਟਹਲਸਿੰਘ ਸਬਓਵਰਸੀਅਰ॥

ਪਜਾਰੇ ਐਡੀਟਰ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਲਾਹੌਰ—ਆਪ ਇਸ ਪਤ੍ਰਕਾ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਾਪ ਦੇਵੋ॥

ਪਤ੍ਰ—ਆਦੀ ਅਖਬਾਰ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੜ੍ਹਕੇ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਬਦਿਨ ਹੋਰ ਬਧਕੇ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ ਮੇਰੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਕਾਇਮ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਰਮਾਇਆ ਕਰਨੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਕਰਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਸਤੇ ਇਸ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਾ ਪਹੁਚੇ ਅਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਅਰਥਾਤ ਸਭ ਭਾਈ ਚੰਦਾ ਇਕਠਾ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਜਿਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਰਾਬਰ ਚਲਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰੇਸ ਅਪਨਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਮਜ ਇਸ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਐਡੀਟਰ ਵਡੀ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਅਪਨੇ ਉਪਦੇਸਾਂ ਦੇ ਮੋਤੀ ਅਮੋਲਕ ਪੰਥ ਲਈ ਪਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਪਰੰਤੂ ਜੈਸਾ ਕਿ ਅਜ ਕਲ ਕਈ ਮਹਾਤਮਾ ਇਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪੰਜ ਯਾ ਦਸ ਰੁਪਏ ਦੇਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸਹਾਇਤਾ ਅਜੇਹੀ ਨਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾਵੇਂ ਲਈ ਅਖਬਾਰ ਲਈ ਮਦਦ ਦੇਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਅਜੇਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਸਦਾ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਖਨੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਇਸ ਸਮਜ ਮੈਂ ਭੀ ੫) ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤ ਲਈ ਭੇਜ ਦਾ ਹਾਂ॥

ਅ: ਹਿ: ਟਹਲ ਸਿੰਘ ਸਬਓਵਰਸੀਅਰ

ਅਸੀ ਅਪਨੇ ਪਜਾਰੇ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬਦੀ ਸਚੀ ਹਮਦਰਦੀ ਪਰ ਉਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭੀ ਏਹੋ ਖਯਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਯਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਪੰਥ ਦਾ ਅਖਬਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਪਰ ਅਸੀ ਚਾਹਦੇਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਖਬਾਰ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਸਬੰਧੀ ਪੁਸਤਕ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਅਖੀਂ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਇਤਨਾਂ ਮੂਹੋ ਬੋਲੀਏ ਕਿ ਅਸੀ ਅਪਨੇ ਪਿਛੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ[illegible] ਵਾਲਾ ਪਰੇਸ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਬਹੁਤ ਅ[illegible]

ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛਡ ਚਲੇ ਹਾ) ਸੋ ਆਸਾ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦਾਰ ਮਹਾਤਮਾਂ ਸਿੰਘ ਜਰੂਰ ਇਸ ਵਲ ਧਜਾਨ ਦੇਨਗੇ ॥

ਲੇਖਕ ਐਡੀਟਰ

ਪਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਅੰਬਾਲਾਛਾਉਨੀ ॥

ਇਸ ਸਭਾਦੇ ਸਕਤ੍ਰ ਸਰਦਾਰ ਜੁਆਹਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਸੰਤਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭਾ ਨੇ ਵਡਾ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਇਸ ਸਮਯ ਪਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ਭਾਈ ਗੈਂਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਅਮੀਰਾ ਰਬਾਬੀ ਭੀ ਆਇਗਏ ਸਨ ਜਿਨਾਂਨੇ ਸਬਦਾਂ ਨਾਲ ਵਡਾ ਭਾਰੀ ਆਨੰਦ ਕੀਤਾ। ਜਿਸਤੇ ਮਗਰੋਂ ਭਾਈ ਦਲਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮਨੋਹਰ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਫੇਰ ਜੋਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਵਰਤਾਕੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਿਆਂ ਗਿਆ ॥

ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਇਸ ਸਭਾਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਉਤਸਾਹਿ ਪਰ ਇਨਾਂਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੈਸਾਕਿ ਬਾਬੂ ਸਰਦਾਰ ਮੁਖਾ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪਰੇਜ਼ੀਡੰਟ ਸਭਾ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤ੍ਰਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਵਾਇਸ ਪਰੇਜ਼ੀਡੰਟ ਆਦਿਕ ਸਾਰੇ ਮਹਾਤਮਾਂ ਸਰਬਦਾ ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰਰਹੇ ਹਨ ॥

ਪਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਮੁਲਤਾਨ ਛਾਉਨੀ॥

ਇਸ ਸਭਾ ਦੇ ਸਕਤ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਮੁਲਤਾਨ ਦਾ ਹਾਲ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪ ਚੁਕਯਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭਾ ਛਾਉਨੀ ਮੁਲਤਾਨ ਦਾ ਸੀ ਕਿੰਤੂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਕੋਈ ਸਭਾ ਨਹੀ ਹੈ ਸੋ ਉਸਦਾ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ੨੫ ਜਨਵਰੀ ਸੰ: ੧੮੯੫ ਈ: ਨੂੰ ਸਰਦਾਰ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਐਡੀਟਰ ਲਾਇਲ ਖਾਲਸਾ ਗਜ਼ਟ ਇਸ ਜਗਾ ਪਰ ਆਏ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਵਿਚ ਵਖਯਾਨ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ ਸੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਏਹ ਵਖਯਾਨ ਦੋ ਘੰਟੇ ਤਕ ਬਰਾਬਰ ਹੋਇਆ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਸਰਦਾਰ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸੂਪਰ ਵਾਈਜ਼ਰ ਬਾਰਗਾਮਾਸਟਰੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗਨੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵਖਯਾਨ ਕਰਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ੨ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਕੀਤਾ ਜਿਸਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਦੁਆਲਸਿੰਘ ਦੀ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿਖੇ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਖਯਾਨ ਹੋਕੇ ਆਨੰਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹੰਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਨਾਂਦਾ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ॥

ਦੂਸਰੀ ਬਾਤ ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਤਾਨ ਛਾਉਨੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਗਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਪਨਾ ਮਕਾਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਾ ਪਰੰਤੂ ੫॥) ਨੂੰ ਕਰਾਏ ਲੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਓਹੋ ਮਕਾਨ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗਨੇਸੀ ਲਾਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ੨੦੦) ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਅਪਨੇ ਪਾਸੋਂ ਦੇਕੇ ਖਰੀਦ ਲੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਉਸੀ ਵਿੱਚ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਦੀ ਦਰਸੁਤੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਚੰਦਾ ਦਰਕਾਰ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜਿਨਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਇਸ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਚੰਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਗੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੈਸਾ ਕਿ ੨੫) ਪੰਝੀ ਭਾਈ ਨਰੈਣਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਖਜਾਨਚੀ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ੧੫) ਪੰਦਰਾਂ ਰੁਪਏ ਭਾਈ ਮਲਾਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਏਜੰਟ ਲਾਲਾ ਜੁਆਲਾ ਸਹਾਇ ਨੇ ਸਮਰਪਨ ਕੀਤੇ ੧੦) ਦਸ ਬਾਬੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੁਮਾਸਤੇ ਨੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ੫॥) ਭਾਈ ਧੀਰੂ ਰਾਮ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਬਾਕੀ ਫੇਰ ਲਿਖਨਗੇ ॥

ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗਨੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੁਰਖਾਰਥ ਦਾ ਅਤ੍ਯੰਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਪਹਲੇ ਪਹਲ ਅਪਨੀ ਵੱਡੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ੨੦੦) ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਪਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਭਾਈਆਂ ਦਾ ਭੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਕਾਰਜ ਲਈ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥

ਪਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ

ਪਯਾਰੇ ਐਡੀਟਰ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਖਬਰ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਜਗਾ ਦੇਣੀ ॥

੧੬ ਮਾਘ ਸੰਮਤ ੪੨੬ ਨਾ: ਆਦਿਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਸਤੁਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਰੀ ਜੋੜ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਲੇ ਵਡੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਮਥਰਾਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਤੇ ਭਾਈ ਨਰੈਣਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਵਿਦਯਾਰਥੀ ਖਾਲਸਾ ਸਕੂਲ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਰ ਵਖਯਾਨ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਪਰ [illegible] ਗਤ ਨੂੰ ਵਡਾ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਇਸ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇਹੇ ਜਲਸੇ ਵਡੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਇਆ ਕਰਨ ॥

ਲੇਖਿਕ ਇਕ ਸਿੰਘ

ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਸਭਾ ਗੁਜਰਾਂ ਵਾਲੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥

ਪਤ੍ਰ ਭਾਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਵੈਦਰਾਜਜ ਰਤਨ ਵਾਲੀਏ

ਪਯਾਰੇ ਐਡੀਟਰ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਆਪ ਇਸ ਪਤ੍ਰਕਾ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਜਗਾ ਦੇਵੋ ॥

ਦੋਹਰਾ—ਕ੍ਰਿਤਮਾਂ ਕ੍ਰਿਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮ ਵਾਹਗੁਰੂ ਮੰਤ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨ ਯਹ ਸ਼ਲ ਕਲੇਸ਼ ਕਰ ਅੰਤ ॥ ੧ ॥ ਕਬਿਤ—ਵਾਸਦੇਵ ਸਭ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਰੂਪ ਹਰਿ ਹਿਰਣ ਗਰਭ ਪਾਪ ਸੇਵਕਾਂ ਨਿਵਾਰਹੀ। ਗੋਇ ਨਾਮ ਭੂਮੀ ਆਦ ਸਰਬ ਮੈਂ ਸੱਤ ਰੂਪ ਗੋਵਿੰਦ ਗ੍ਰਹਿਆਭ ਹੋਇ ਕੁਲ ਨਿਸਤਾਰਹੀ ॥ ਰਾਮ ਰਮੇ ਸਰਬ ਮੈਂ ਪਯਾਲਕ ਕਲਯਾਨ ਹੋਹਅਸ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਮੰਤ ਸਭ ਨਾਮ ਧਾਰਹੀ। ਨਾਮ ਪੁਰਖੋਤਮ ਜੂ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ ਕਰ ਕਲ ਕੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਲ ਮੁਖੋਂ ਜੋ ਉਚਾਰਹੀ ੨।

ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਅਪਨੇ ਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਵੈਦਜ ਰਾਜਜ ਸਾਹਿਬ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਛੰਦ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਨ ਜੋ ਸਭ ਭਾਈ ਸਮਝ ਸਕਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਪਾਠਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਬਿਤ ਨਹੀਂ ਲਿਖਯਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਭੀ ਕਠਨ ਹੈ ਛੰਦ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

—

ਪਤ੍ਰ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ

ਭਯਾਨਕ ਵਾਰਦਾਤ

ਪਯਾਰੇ ਐਡੀਟਰ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਇਸ ਭਯਾਨਕ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਭੀ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਗਾ ਦੇਵੋ ॥

ਕੁਛ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਿਲਾ ਗੁਜਰਾਤ ਥਾਨਾ ਕਾਦਰਾ ਬਾਦ ਦੇ ਕਾਲਾ ਨਾਮੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨੇ ਚਿਤ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਲੁਟ ਲਈਏ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਭੀ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਓਹ ਬਿਚਾਰਾ ਕਯਾ ਕਰਸਕਦਾ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਚੁਪ ਚਾਪ ਬਾਹਰਜਾਕੇ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਜਦ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੋਈ ਤਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਗ ਇਕਠੇ ਹੋਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਜਗਾਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੱਲ ਜਿਸਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਚੁਪ ਚਾਪ ਅਗੇ ਲਗ ਗਿਆ ਅਰ ਘਰ ਪਹੁਚਿਆ ਜਦ ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤਦ ਉਨਾਂ ਲੋਗਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੋ ਛੇਤੀ ਦਸ ਦੇ ਨਹੀਂ ਅਸੀ ਹੁਣ ਮਾਰ ਮਿਟਾਂਗੇ ਜਿਸਤੇ ਡਰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਸੰਦੂਕ ਦਸ ਦਿਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਚਕਕੇ ਕੁਛ ਆਦਮੀ ਬਾਹਰ ਲੈਜਾਕੇ ਵੰਡਨ ਲੱਗੇ ਅਰ ਕੁਝ ਅੰਦਰ ਰਹੇ ਪਰ ਉਸ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਉਨਾਂ ਅੰਦਰਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡੋ ਨਹੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜਾ ਦੇਨਗੇ। ਇਸ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਆਕੇ ਉਹ ਅੰਦਰ ਲੇ ਭੀ ਬਾਹਰ ਗਏ। ਜਿਸ ਪਰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੁੰਡਾ ਮਾਰ ਕੇ ਇਕ ਆਲਾ ਪੁਟਿਆ ਅਰ ਨਾਲ ਦੇ ਘਰ ਸਾਰਾ ਟਬਰ ਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਘਰ ਵਿਚ ਭੀ ਇਕ ਧਰਮਾਤਮਾਂ ਮੁਸਲਮਨੀ ਮਾਈ ਰਹਦੀ ਸੀ। ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ੨ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਕ ਭੜੋਲੇ ਵਿਚ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਪਨੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਸੁਲਾ ਦਿਤਾ। ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਨਾਲ ਪਾ ਲੀਤਾ ਏਧਰ ਜਦ ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਵੰਡ ਕੇ ਆਏ ਅਰ ਦਰਵਾਜਾ ਬੰਦੋ ਦੇਖਿਆ ਤਦ ਉਸਨੂੰ ਤੋੜਕੇ ਰਹਦਾਖੁਹਦਾਹੋਰਭੀਮਾਲ ਲੁਟ ਲੀਤਾ ਅਰ ਉਨਾਂ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਪਰ ਢੂੰਡ ਦਿਆਂ ੨ ਉਹ ਆਲਾ ਦੇਖ ਲੀਤਾ ਅਰ ਉਸ ਬੁਢੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਅਰ ਆਖਿਆਕਿ ਦਸ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹਨ ਨਹੀ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਮਾਰ ਦ ਏਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਧਰਮਾਤਮਾਂ ਮਾਈ ਨੇ ਸਾਫ ਜੁਵਾਬ ਦਿਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਅਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਪਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਨਾ ਦੀ ਕੁਝ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਰ ਦੇਰ ਹੋਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦ ਦਿਨ ਚੜਿਆ ਤਦ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਪੁਲਸ ਵਿਚ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤਹਕੀਕਾਤ ਕੁਝ ਘਟ ਵਧ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲਾਚਾਰ ਹੋਕ ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ੬੫੦੦/ ਸਾਢੇ ਛੇ ਹਜਾਰ ਦੀ ਅਰਜੀ ਪਾਈ ਹੈ ਸੋ ਦੇਖੀਏ ਕਯਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਉਸ ਧਰਮਾਤਮਾਂ ਮਾਈ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਨੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਜੁਲਮਾਂ ਤੇ ਬਚਾਏ ਅਰ ਪੁਲਸ ਜੋ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਜੁਲਮ ਦੇ ਰੋਕਨੇ ਵਾਸਤੇ ਰਖੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰੇ ਅਰ ਅਜੇਹੇ ਧਾੜਵੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ੨ ਸਜਾ ਦੇਵੇ ॥

—

ਪਤ੍ਰ ਅਰੋੜਵੰਸ ਸਭਾ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰਦਾ ਬਸੰਤ ਦਾ ਜੋੜ ਮੇਲ

ਇਸ ਸ਼ਹਰ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਚ ਇਸ ਸਭਾ ਨੇ ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ ਦਾ ਜੋੜ ਮੇਲ ਵਡੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਕੀਤਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਹਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀ ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਸਭਾ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਪਰ ਪੁਲੇਜਿਸ ਵਿਚ ਨਗ੍ਰ ਨਿਵਾਸੀ ਮਹਾਤਮਾ ਆਏ ਅਰ ਰਾਗੀਆਂ ਦੇ ਭਜਨ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਕੌਮੀ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਉਤਸਾਹੀ ਭਾਈ ਤਖਤਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਵਡੀ ਉਚੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ—ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਨਕੇ ਪਥਰ ਚਿਤ ਭੀ ਮੋਮ ਹੋ ਗਏ ਅਰ ਅਰਥ ਭੀ ਸਾਫ ੨ ਕੀਤੇ ਜੋ ਸਭ ਭਾਈ ਸਮਝ ਗਏ—ਇਹ ਪਹਲਾਹੀ ਸਮਜਯੰਤਰ ਵਾਦ ਦੇ ਜੋੜ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਭਾ

ਵਿਚ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਕੋਥਾ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਬਾਬੂ ਭਾਗ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਵਖਯਾਨ ਹੋਇਆ—ਜੋ ਕੌਮੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ—ਫੇਰ ਬਾਬੂ ਜਗਨਨਾਥ ਸਾਹਿਬ ਉਪਮੰਤ੍ਰੀ ਨੇ ਭਾਈ ਤਾਰੂਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਮਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਚਰਤ ਅਰ ਹਰਇਕ ਮੌਕੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਖਾਕੇ ਪਥਰ ਚਿਤਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਨਰਮ ਕੀਤਾ ॥

ਏਹੋ ਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਕਦੀ ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਯਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਅਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਤਲਾਯਾ ਲੈਕਚਰ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਵਾ ਮਣ ਕੜਾਹ ਪਰਸਾਦ ਜੋ ਕਰਾਯਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਕੇ ਵਰਤਾਯਾ ਗਯਾ ਇਸ ਸਭਾ ਦੇ ਸ਼ਰਦਾਨ ਸਰਦਾਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨਾਇਬ ਤਸੀਲਦਾਰ ਹਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੌਣਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸ ਜੋੜ ਮੇਲ ਵਿਚ ਅਰੋੜਬੰਸ ਪਰਵਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸ਼ਹਰ ਦੇ ਰਈਸ ਭੀ ਆਏ ਸੀ ਇਸ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਧਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਤਸਾਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਲਾਲਾ ਦੇਵੀ ਦਿਤਾ ਮੱਲ ਸਾਹੂਕਾਰ ਅਰ ਮੈਂਬਰ ਕਮੇਟੀ ਔਰ ਉਪਭਰਦਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਿਖਣ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈ ਜੀਦਾ ਉਸੀ ਸਮਯ ਸਿਰਸ ਬਣਾਯਾ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹ ਦਿਲਾਯਾ ਪਿਛੋਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਲਸਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਯਾ ॥

ਕੌਮ ਦਾ ਸੇਵਕ ਅਰ ਆਪ ਦਾ ਦਾਸ
ਜਗਨਨਾਥ ਕਮਾਰ ਉਪਮੰਤ੍ਰੀ
ਅਰੋੜਬੰਸ ਸਭਾ ਸ਼ਹਰ ਫ਼ੀਰੋਜ਼ਪੁਰ

ਅਰੋੜਵੰਸ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਮੇਂ ਦਿਤਸਿੰਘ ਗਯਾਨੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਪਰਿੰਟਰ ਨੇ ਛਾਪਯਾ ॥